

[Starcke.]

lelsen af Lovgivningsmagt og Domsagt er den frie Forfatnings Fundament. Bemyndigelseslovgivningen faar dette Fundament til at slaa Revner, det synker i Grunden, og det er Tid nu at rette det op. Rigsdagen har ved denne Lov fraskrevet sig en stor Del af sin lovgivende Myndighed, og den vil vi nu have tilbage.

Lad os f. Eks. tage Grundlovens § 46. Der staar: „Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov“, og se saa paa denne Lovs § 4, Stk. 4. Der staar: „Ved Udfærdigelsen af Udførselsbevillinger kan Ministeren efter Forhandling med det af Ministeren for Handel, Industri og Søfart i Henhold til § 3, Stk. 2, nedsatte Udvalg bestemme, at en vis Del af Betalingen, hvor Hensynet til det danske Prisniveau gør det ønskeligt, skal anvendes til Udligning af Priser for indførte Varer.“ Dette er et Stykke Skattebevillingsret, som er frataget Rigsdagen og lagt ind under Administrationen, og det er klart grundlovsstridigt.

Se paa Grundlovens § 81. Der staar: „Alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundet i det almene Vel, skal ophæves ved Lov.“ Der staar: *skal* ophæves ved Lov. Det maa derfor være Rigsdagens Pligt ved Lov at hæve disse grove Indgreb i Erhvervsfriheden, afskaffe Bemyndigelsen og ordne Problemerne ved Lov i Stedet for at lægge dem over til Administrationens Forgodtbefindende. Se engang paa de første 12 Paragraffer i denne Lov. De strider mod Grundlovens § 81. Nej, siger man, det gør de ikke, for der staar jo i Grundloven: „som ikke er begrundet i det almene Vel.“ Meget godt; men var der egentlig Grund til for Grundlovsfædrene at give det danske Folk Erhvervsfrihed, hvis man derefter senere ved en anden Lov igen førte Tilstandene tilbage til netop det System, der herskede, før den fri Grundlov blev givet, og som man netop vilde bort fra. Selv om den juridiske Eksegese vilde udstrække Begrebet „almene Vel“ til at være altomfattende, har man nu for Alvor Lov til at spørge: Hvor er Almenvellet egentlig blevet af? Det er jo faktisk smuldret bort og forsvundet, der er efterhaanden kun meget faa i dette Land, der befinder sig vel. Husmødrene har det haardt, Forbrugerne faar det stadig ringere, Arbejderne faar en ringere Normalløn end i mange Aar, Landbrugerne og Bønderne er umyndiggjorte indtil Ukendelighed, Handelen lever under Ufrihed og Stavnsbaand, Vilkaarlighed og Retsusikkerhed, Industrien, Haandværket, Byggeriet, alle klager, og de smaa i Sam-

fundet, som man særligt skubber foran sig og siger, det er af Hensyn til dem, man skal forlænge Loven, gaa ud og spørg dem, hvordan de har det. Hvor er Almenvellet henne? Det er jo kun Planøkonomer og Kontorissuer, der befinder sig vel, og selv Planøkonomerne er begyndt at se en lille Smule planløse ud i Ansigtet, for naar de skal være ganske ærlige, ved de ikke længere hverken ud eller ind.

Forlængelsen af §§ 9, 10 og 11 i denne Lov er overflødig efter Loven om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom, og § 4, Stk. 2, efter hvilken Ministeren kan forbyde Omdestination af Varer, bør omgaaende kunne ophæves. Det samme gælder § 5, hvorefter Ministeren bemyndiges til at overtage her i Landet eller i Udlandet beroende Varer, og dette uanset, at der til Beroligelse for andre Magter findes de rørende Ord i Tilføjjelsen: „dog kun for saa vidt de tilhører danske Statsborgere eller Virksomheder“.

Landbruget har ønsket Eksporten fri, og Handelen har ønsket Importen fri. Industrien og Haandværket ønsker Produktionen fri, og Forbrugerne ønsker det hele fri, saa Erhvervslivet kan komme i Gang og de igen kan faa nogle Varer for deres Penge. Vælgerne tror nemlig endnu paa Frihed, det sunde, jævne Folk tror paa Kendsgerninger, hvad der saa doceres af lærde Teoretikere. Selv Køerne paa Marken ser i Dag undrende til. Paa en af Storm Petersens Tegninger ser man dem staa i det grønne Græs, hver lille Ko har et Dækken paa Ryggen, og paa hvert Dækken er der broderet: Spis Margarine! Den højtærede Handelsminister hører til dem, der tror, at man i den bedste Mening kan styrke de svage ved at svække de stærke. Det er sikkert hele det høje Ministeriums Mening, at disse Love er til Gavn for de smaa i Samfundet. Men, de smaa har jo ikke faaet det godt, og de store klarer sig kræseligt. I det lange Løb kan man ikke hjælpe Mennesker ved at gøre det for dem, som de meget bedre kan gøre selv, naar bare de faar Lov til det.

Den højtærede Handelsminister har ved flere Lejligheder udtalt sig ret pessimistisk om Danmarks Stilling. Nu kan man pynte Vindue paa to Maader, enten ved i Vinduet at udstille alt for flotte Varer, eller ved at hænge Sørgeflor i Vinduet. Den højtærede Minister har til forskellige Blade talt om, at vi havde et Valutaunderskud paa 700 Mill. Kr. Enkelte Gange har det dog kun været 650 Mill. Kr., og forleden, her i Folketinget den 4. Februar, var det kun 500 Mill. Kr. Det gaar da altsaa fremad med Stormskridt,